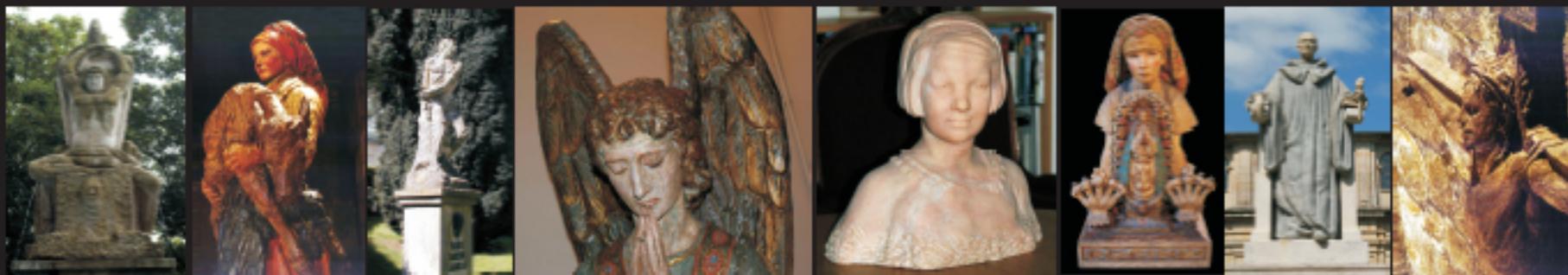
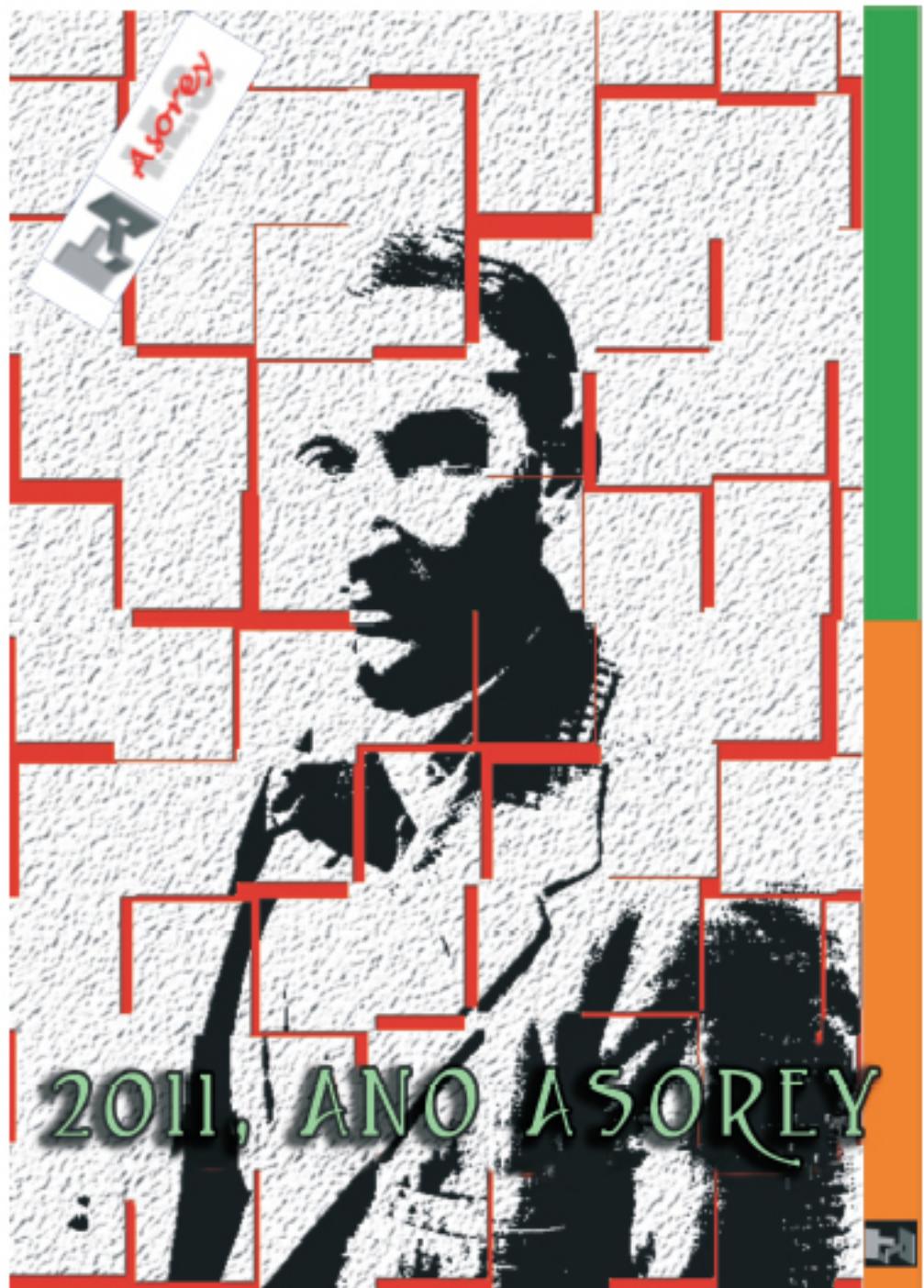

I.E.S. Francisco Asorey EXPOSICIÓN-HOMENAXE

2011 ano Asorey

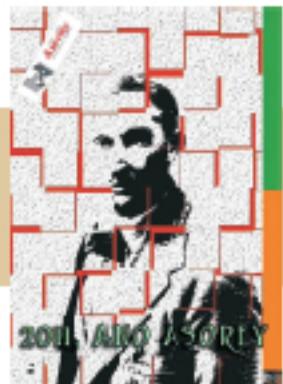
Esta exposición quere ser unha homenaxe ao gran escultor, Francisco Asorey, cambadés, galego e universal, precisamente neste ano 2011 no que se cumplen 50 anos do seu pasamento.

O que aqui se mostra é froito da estreita colaboración entre alumnado e profesorado ao longo deste curso. Todos desexamos e esperamos que este traballo serva para a difusión e posta en valor da obra deste magnífico artista.

2011, ano Asorey

I.E.S. Francisco Asorey

OBRA RELIXIOSA

Madre da doce.
Madera. Madera policromada (1982).
Museo do Concello de Arte Sacro de Vilalba.
Obra que tho ha tenido impacto indiscutible no Museo Nacional
Repinado de 1992, pero non participou oficialmente.
María representa no seu interior a padecida de Paloma.
Toda figura transmite ese sentimento de dolor
reflexión e sufrimento do momento tránsito visto.
Destacan as escenas da Virxe, propia dominante
garganta que se desdobla directamente noutra figura con
outras do universo da fe.

O Cristo da Molán.
Madera. Madera (1982).
Xogarase este cristo é dentro dunha cruzado del casco. Para algúns autores este é
o cristo máis bonito de Asorey. No taller en que naceu o
fez Pedro Vázquez para el mesmo autor.

Sagrado Corazón
Gresita. Comparsa (1980).
Obra realizada para o cíleto
comparsa da "Sociedad". Feta a
partir dun gran bloco de gresita vertical
do que emerxe unas estatuas dunha
parede fronteira a este.

Sagrado Corazón de Guitín.
Gresita. Comparsa (1980).
Asorey elaborou este Sagrado Corazón de
Xesús, mais agás todo destaqar salvo a un
pedazo grande monumental de clase influencia
barroco comparsa, titulado Sagrado Corazón
de Santa Clara que establece dous cubos.

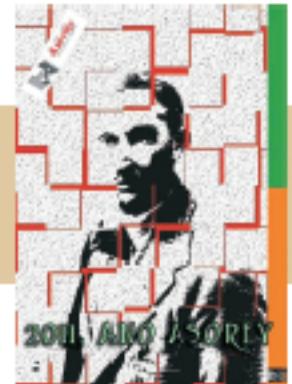

Mirao da Asunción.
Gresita. Comparsa (1980).
Vise que pertence a torre central
do Seminario Menor de Betanzos
(Comparsa).

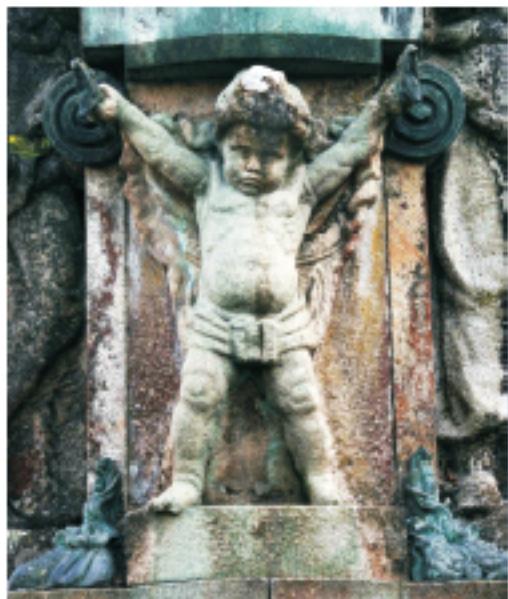
2011, ano Asorey

I.E.S. Francisco Asorey

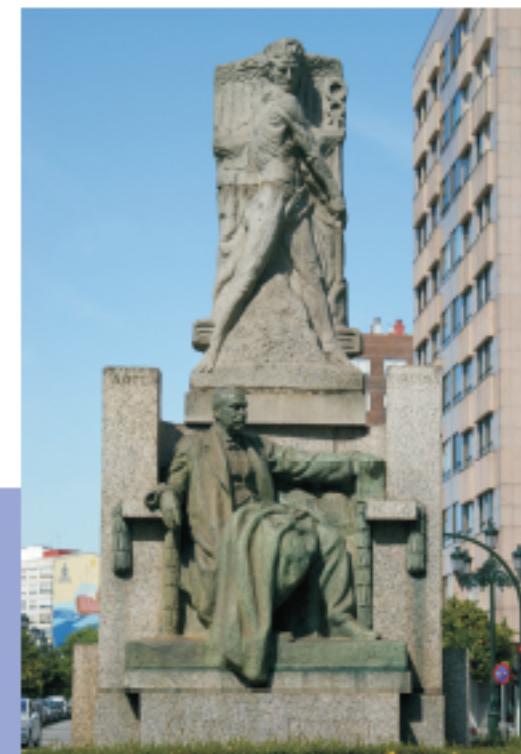
MONUMENTOS CON REFERENCIAS MITOLÓXICAS

Que atopamos aquí do estilo Asorey? Ás veces, a maneira de traballar o material, a riqueza de texturas. Iso que se chama o primitivismo asoreriano, onde o granito nos ofrece variedades de texturas no seu acabado, onde as anatomías están tratadas de maneira sinxela. Aparece sempre un gusto por atopar símbolos, por inspirarse nas imaxes da Historia da Arte, da Mitoloxía, que teñan algúna relación co tema principal. Sempre facilidade para traballar con materiais diversos, que moitas veces conviven na mesma obra. Sempre unhas extraordinarias dotes para o retrato. Sempre unha gran calidade na execución técnica, as súas formas son perfectas en proporción. Na comparación con outros escultores más ou menos contemporáneos seus como Victorio Macho ou Mariano Benlliure, obra fronte a obra, non perderá nunca. A pregunta que nos queda é por que o seu nome non soa máis?

MONUMENTO AO MÉDICO MAXIMINO RODRÍGUEZ FORNOS

Monforte (Pontevedra) (1923), pedestal desaparecido.
Maximino Rodríguez (1864-1923) foi un médico que morreu de sifilis en 1923 e foi enterrado en un panteón comunitario. Cuando faleceron os seus amigos, Maximino, enterrado en un panteón comunitario, de fondo da C. Madridista, Monforte de Lemos, que expidió un oficio a la C. Madridista, informando que ellos querían que fuese enterrado en la capilla que ellos tenían en la iglesia de San Pedro, en la cual se realizó su funeral. Poco tiempo después de fallecer Maximino, se realizó una misa en su honor en la iglesia de San Pedro, en la cual se realizó su funeral. A pesar de que el oficio de la C. Madridista, de fondo de la capilla, no se realizó en la iglesia de San Pedro, se realizó en la capilla que ellos tenían en la iglesia de San Pedro, en la cual se realizó su funeral. A pesar de que el oficio de la C. Madridista, de fondo de la capilla, no se realizó en la iglesia de San Pedro, se realizó en la capilla que ellos tenían en la iglesia de San Pedro, en la cual se realizó su funeral.

MONUMENTO A GARCÍA BARBÓN

Vigo, 1926. Granito e bronce.
Pepe García Barbón é moi famoso en Vigo e no seu tempo era un dos maiores escultores de Galicia. O seu estilo é moi similar ao de Asorey. A figura de García Barbón é a parte central da obra, no centro da base da obra, de forma semiescavada. Da parte traseira da escultura salgan grandes alas de águila, simbolizando a libertad na vida de García Barbón. Frente a García Barbón están a parte de su obra (piedra + bronce), e en escamas de bronce representando a vida de García Barbón e a representación simbólica das ideas vitales. Non pode ser máis que Herodes representa todo o seu carácter. Herodes é visto da cima, e García Barbón, en pie de su obra, representa.

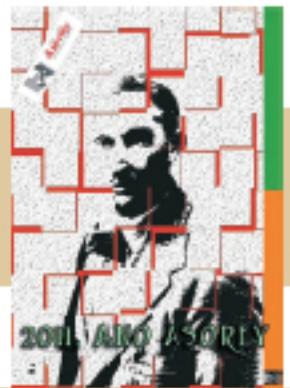

MONUMENTO AO MÉDICO MAXIMINO RODRÍGUEZ FORNOS

Monforte (Pontevedra) (1923), pedestal desaparecido.
Maximino Rodríguez (1864-1923) foi un médico que morreu de sifilis en 1923 e foi enterrado en un panteón comunitario. Cuando faleceron os seus amigos, Maximino, enterrado en un panteón comunitario, de fondo da C. Madridista, Monforte de Lemos, que expidió un oficio a la C. Madridista, informando que ellos querían que fuese enterrado en la capilla que ellos tenían en la iglesia de San Pedro, en la qual se realizó su funeral. Poco tiempo después de fallecer Maximino, se realizó una misa en su honor en la iglesia de San Pedro, en la cual se realizó su funeral. A pesar de que el oficio de la C. Madridista, de fondo de la capilla, no se realizó en la iglesia de San Pedro, se realizó en la capilla que ellos tenían en la iglesia de San Pedro, en la qual se realizó su funeral. A pesar de que el oficio de la C. Madridista, de fondo de la capilla, no se realizó en la iglesia de San Pedro, se realizó en la capilla que ellos tenían en la iglesia de San Pedro, en la qual se realizó su funeral.

2011, ano Asorey

I.E.S. Francisco Asorey

MONUMENTOS CON REFERENCIAS MITOLÓXICAS

MONUMENTO A ÁLVARO DE BAZÁN
Vico do Marqués (actual Río) fronte á Rúa da Muralha de Melón (Portomarín). 1914.
Autor: **A. M. Gómez**

Este é un monumento que se divide en tres partes: pedestal, de bronce, y pedestal de piedra. El pedestal de piedra é de Alfonso XII (1903-1905), obra de Arístides y en honor al Pbro. H. C. Vico, conmemorando a Alfonso, su fundador, su mandado y su apoyo a las plazas de Melón y Lugo. Trátase de dos piezas, unidas en un solo eixo, dividido en tres tramos que representan a Castilla, Galicia y Portugal, que se juntan en el centro en forma de aguja.

El pedestal de bronce es de Alfonso XIII. Os basos de los tres tramos representan un barco, que parte hacia la otra orla, y remata cada uno del Marquesado de Santa Cruz, distrito de Ourense, que participou no éxito de Melón. O pedestal de bronce é de Lepanto contra Turquía, sede de Melón, e capitel de aluminio de Cesaria, dada a Alfonso XIII en su regreso de Alfonso XIII. Yo diría que éstas son as唯一的 partes que se conservan, máis a fábrica de marmo de Arístides.

FLAGA AOS PESCARIAIS SANTOS/SP

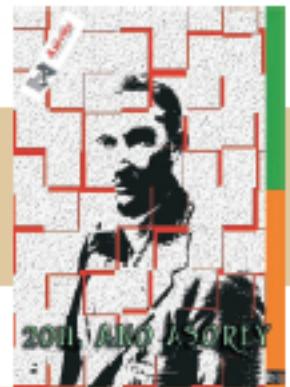

MONUMENTO AOS MORTOS EM ÁFRICA

Unas tres semanas más tarde, el 22 de noviembre, se realizó en la Universidad de Valencia la conferencia titulada «Los orígenes del socialismo europeo». La intervención de Ángel López Pérez («Los orígenes del socialismo europeo») se realizó en el marco de las Jornadas sobre el socialismo europeo organizadas por la Facultad de Filosofía y Letras de la Universidad de Valencia. Dijo que el socialismo europeo nació en Francia, en el siglo XIX, y que su autor principal fue Auguste Comte. Algunos años más tarde, en 1848, nació el socialismo europeo en Inglaterra, con el surgimiento del Partido Trabajadores de Inglaterra. En 1864, se fundó la Federación Internacional de Sociedades Obreras, que tuvo su sede en Londres. En 1876, se fundó la Federación Socialista Europea, que tuvo su sede en París (A Coruña), 1989, Ourense s/n.

2011, ano Asorey

I.E.S. Francisco Asorey

OBRA FUNERARIA

Obras de encargo. A maioría da década dos anos 20, unha das más fecundas de Asorey. O artista ten que supeditarse ao gusto do cliente transformando o seu estilo nun eclecticismo que non deixa de ter características moi de seu: execución técnica intachable, virtuosismo no retrato, utilización de distintos materiais (granito, mármore, bronce), inspiración na historia da arte, e unha constante utilización de símbolos.

Prefire definir a forma mediante o valor escultórico por excelencia, o volume, e define o volume como masa, negándolle toda posibilidade de oco ou baleiro.

Prefire definir a forma mediante o valor escultórico por excelencia, o volume, e define o volume como masa, negándolle toda posibilidade de oco ou baleiro.

MONUMENTO FUNERARIO DE JUAN BAUTISTA DURÁN INSA

Mármore (blanco); altura 90. Mármore.

Centro de gres de St. Xoán de Moravia, espaldar do que foi párroco de Vilanova.

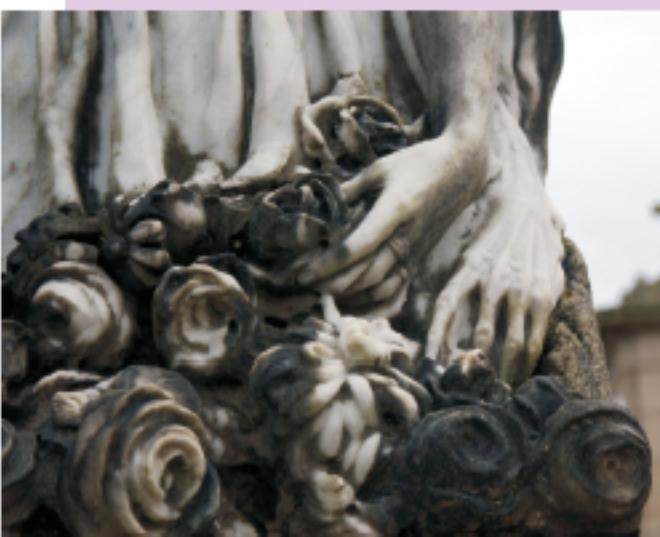
Tenca unha capa plana moi simétrica, cunha negra túnica semitúnica Asorey. Por un lado moita, que pecha en forma de Vela sobre o rostro, que pasa de unha fina capa continuaada polo cuello para tras, pasando por debajo a capa plana; por outro exercerá o efecto de manto ligado ao tronco de Jesus (lado, mentres que tanto efecto deje, mostrando de capa, despois a capa queda sobre o tronco) (a dereita) que chega os brazos e algúns dedos.

MONUMENTO FUNERARIO DA FAMILIA GIL SARABIA
(TUMBA DE MARÍA GIL SARABIA)

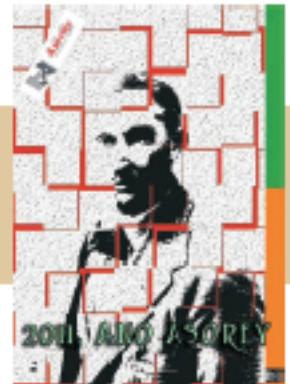
Cementerio de Penela (Vigo), 1922. Granito, mármore, bronce.

Monumento de mármol negro con una escena da morte epidéntica de 1918. A Muerte levantándose con espadas para matar. Na parte inferior o marco da tumba en eloxo, todo formado en relieve labrado de granito. A Muerte estende os seus brazos, unha man toca cada punta das dedas ornamen de flores que bendicen aquela negrura, a outra se posa sobre o morgo dalgadito que esconde o morto. Sobre este consiste de mármol e lápida dalguna e Monigote, que cubre que esconde para muerte sufriendo. O monigote se convierte en corpo, os dedos dalgaditos agarran apertan cada dalgadito questo para crecer.

2011, año Asorey

I.E.S. Francisco Asorey

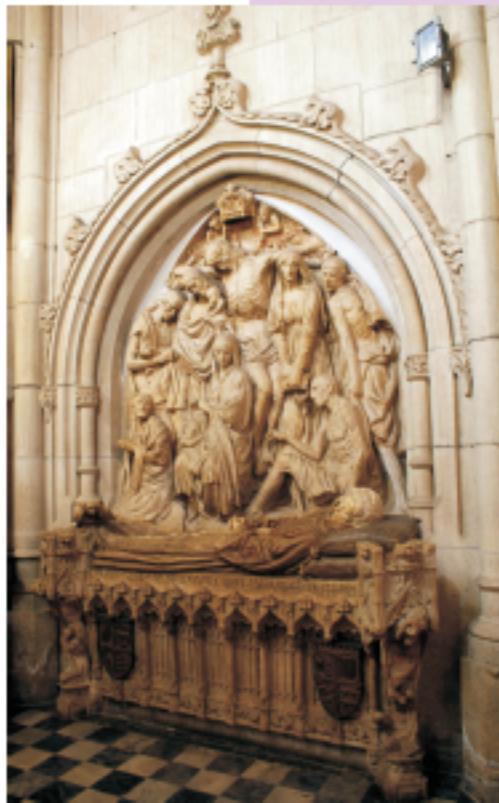

OBRA FUNERARIA

PANTEÓN DO
CARDEAL JUAN
MARTÍN DE HERRERA
Y DE LA IGLESIA

Imagen del Oficio Santiago de Compostela, 1927. Mármol.
En la iglesia de Asorey se celebra un funeral inspirado en el Oficio para tener a la vista las distinciones que en su época tuvo el cardenal, que nació en la localidad gallega, o apodada Santiago en su honor, tanto como no estar mal en la catedral acompañado, en el altar de oficio de Santiago, como en la iglesia que representa todo lo magnífico que en cargo, pese a su edad, llevaba en su persona. El Oficio gregoriano es una obra de arte que se compone de 120 cantos y se ejecuta en la iglesia de Santiago de Compostela.

SE PULCRO DE Dª DOLORES SANTAMARIÁ.
Capela da Santa Ana de Gárdia (Asorey), 1922. Mármol.
Este relieve es de un tipo singular, en la que las personas, en este caso religiosas, están sentadas en un grupo. Asociado al Oficio, en que las personas se sentan en grupos para rezar, Asorey presenta un diseño similar al Oficio de la Santa Iglesia Católica, que es una reunión de personas que rezan juntas.

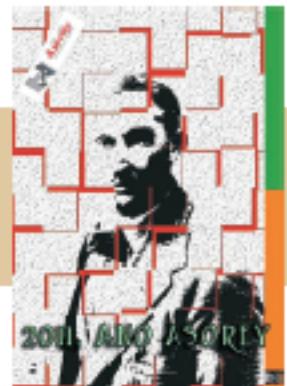
MONUMENTO FUNERARIO DE RICARDO MELLA

Mayo, 1923. Bronce.
Ricardo Mella (1863-1923) jurista, escritor, pedagogo e tipógrafo. Ao lado de Santiago, también es un de los maestros más representativos de esta época. Aunque es un relieve muy sencillo, a veces, dudas si es obra de Asorey. Pero es seguro que es obra de Asorey. Asorey ha trabajado mucho en este.

2011, ano Asorey

I.E.S. Francisco Asorey

O FRANQUISMO E ASOREY

O golpe de Estado de 1936 do xeneral Franco derivará na instauración no Estado español dunha ditadura de influencia fascista baseada en dous piares: nacionalismo español e catolicismo. Elementos estes dous que van invadir todos os ámbitos da vida, incluído o artístico. Asorey traballará neste ambiente adaptando a súa obra aos encargos requeridos polas autoridades franquistas.

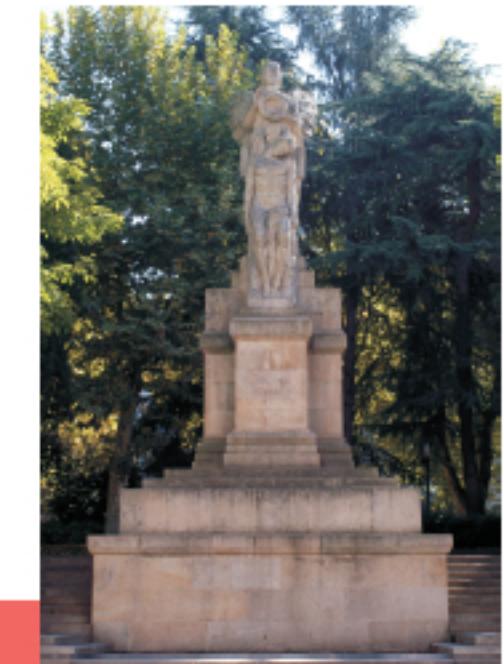
Monumento ao soldado galego
Cee (1940)
Futura realizada para exaltar o conflito da
Agrupación de Infantería "Alcalá de Henares".
Na parte central destaca a escultura de Santiago
en armadura, vestido en actitud de guerra.

Busto do xeneral
Franco.
Mérida (1940). A Coruña.
Futura realizada durante o
desenvolvemento da Guerra Civil, na que xeneral Franco
se garefa en autoridade.
Este busto de mármol branco
de Asorey no modelado das
caras e manibas
en calzada.

Monumento ao tenente coronel Teljeiro,
A Coruña (1940).
Cronística de Mérida. Escultura feita para o Monumento a los Héroes del Frente, figura de
movimento en mármol de gran calidad, este tipo de obras fueron materiais valiosos
durante la guerra civil para la construcción de monumentos propagandísticos.

Monumento aos caídos.

Cee (1940). A Coruña.
Compónendose por piedra, madera, óxido de hierro, cimentación metálica.
Tema sobre Victoria (presentada gráficamente do lado traseiro) que chega a
cortar un heroe caído, polo tanto desproporcionadas debuxan na parte posterior
unha clara V de Victoria. Na parte dianteira o mártir caído desfallecido. Orixinalmente
estaba para amosar o que hai dentro da figura do mártir desfallecido. Desfallecido
era dentro da figura, símbolo da figura tranquila e dos soldados que
dieron la vida. Tema unha perfecta simbólica temporal, dunha lúgubre ao
gusto de propagandista de ese tempo.

2011, ano Asorey

I.E.S. Francisco Asorey

OBRA MENOR

PLACA DE GIL CASARES

MUSTA BE PROHIBUITA SABARAO

**BUSTO DA NAI
DE GÓMEZ ULLA**

MEDALLA A MARCELO MACÍAS

2011, ano Asorey

I.E.S. Francisco Asorey

Francisco Asorey: unha vida en fotos

Francisco Asorey en Madrid, en unha das súas visitas a Madrid, no ano 1920. Asorey sempre se achegou a Madrid e a súa cultura, e sempre foi un grande admirador da capital. Asorey sempre se achegou a Madrid e a súa cultura, e sempre foi un grande admirador da capital.

Francisco Asorey en Madrid, no ano 1920. Asorey sempre se achegou a Madrid e a súa cultura, e sempre foi un grande admirador da capital.

Francisco Asorey en Madrid, no ano 1920. Asorey sempre se achegou a Madrid e a súa cultura, e sempre foi un grande admirador da capital.

A modelo de "Mártir de Sagrada Família" que posou para Asorey. A modelo de "Mártir de Sagrada Família" que posou para Asorey.

Francisco Asorey en Madrid, no ano 1920. Asorey sempre se achegou a Madrid e a súa cultura, e sempre foi un grande admirador da capital.

Asorey, durante unha velada en Madrid, posando para un fotógrafo. Asorey sempre se achegou a Madrid e a súa cultura, e sempre foi un grande admirador da capital.

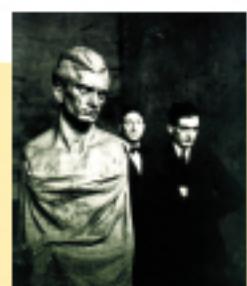
Menú

Asorey en Madrid, no ano 1920. Asorey sempre se achegou a Madrid e a súa cultura, e sempre foi un grande admirador da capital.

Francisco Asorey en Madrid, no ano 1920. Asorey sempre se achegou a Madrid e a súa cultura, e sempre foi un grande admirador da capital.

Este é o busto de Francisco Asorey que se pode ver no Paseo de la Castellana, en Madrid. O busto foi feito por Arturo Soria e inaugurado en 1928. Asorey sempre se achegou a Madrid e a súa cultura, e sempre foi un grande admirador da capital.

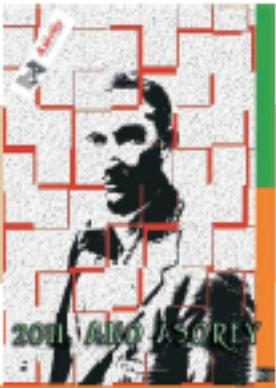

Este é o busto de Francisco Asorey que se pode ver no Paseo de la Castellana, en Madrid. O busto foi feito por Arturo Soria e inaugurado en 1928. Asorey sempre se achegou a Madrid e a súa cultura, e sempre foi un grande admirador da capital.

2011, ano Asorey

I.E.S. Francisco Asorey

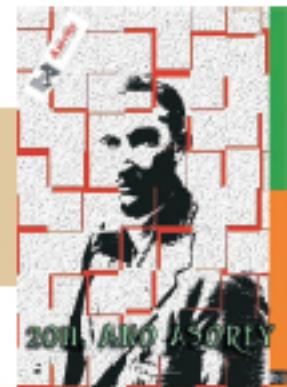

Francisco Asorey: unha vida en fotos

2011, ano Asorey

I.E.S. Francisco Asorey

AS OBRAS NACIONALISTAS ASOREY: “O ESCULTOR DA RAZA”

A serie de obras dos anos 20 repetirán o mesmo esquema: figuras femininas en madeira policromada, representando a mulleres galegas en relación con costumes arraigadas no modo de vivir galego. Non se trata de representacións anecdóticas, puramente rexionalistas ou folclóricas, como a miúdo pensa o público que as contempla nas Exposicións de Madrid. Son a representación plástica dunha idea e unha reivindicación política; esas mulleres son simbólicamente a imaxe de Galicia, da Terra nai da que falan os homes das Irmundades da Fala con devoción case relixiosa.

Dirá o poeta da Raza, Cabanillas "Galicia, nai e señora, sempre garimosa e forte, preto e lonxe, onte, agora, mañán, na vida e na morte". Son representacións simbólicas en definitiva, dunha terra que está "asoballada" e para a que se pide explicitamente a autonomía política.

PI CARÍÑA, 1920.

Placa sobre madeira.
Representa a figura de una nai que porta un bebé en brazos, seguida de unha ronda de mulleres que tamén portan bebeis.

NAICIRÁ, 1922.

Placa sobre madeira.
Unha nai que porta un bebé, seguida por mulleres que tamén portan bebeis.

2011, ano Asorey

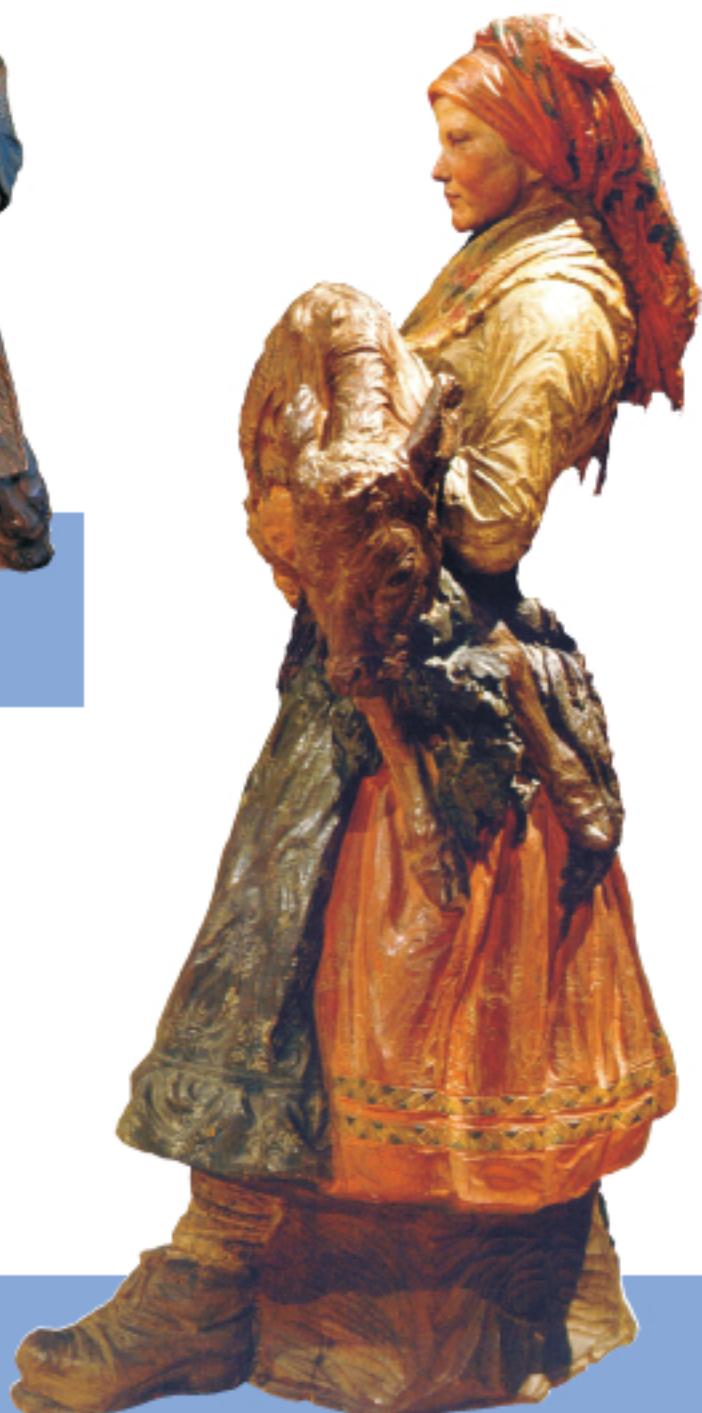
I.E.S. Francisco Asorey

OFRENDA A SAN RAMÓN, 1923

Museo Provincial de Lugo.
Unha muller profunda en oración no seu patrón das rúas, San Ramón Nonato, ha sido presentada para o público. Ten unha mirada intensa e austera que se levan os ollos de todos os que a observan. A figura é de madeira.

Nestas tres obras Asorey usa unha nova técnica, aplica a cor directamente sobre a madeira que ao mesmo tempo que absorbe a pintura deixá ver a súa textura

O TESOURO, 1924

Colección particular, Madrid.
Unha rapaza galega que resiste de rodillas ante el seu tesouro, o seu "Tesouro".

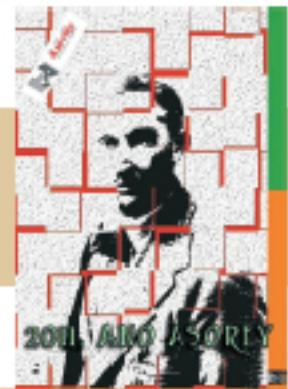

A SANTA, 1925

Centro Cultural da Fundación Kío.
Para este encargo realizó unha obra desa forma de madera que é de Águilas. Unha figura de "Santa" muller galega, resaltando o seu corpo de muller. Continúa en cultivo de trigo, alusión ao seu carácter matriarcal da muller labrega.

2011, ano Asorey

I.E.S. Francisco Asorey

GRANDES MONUMENTOS MONUMENTO A CURROS

A Coruña, 1928-1934.

Manuel Curros Enríquez (Celanova, 1851-La Habana, 1908). Poeta e xornalista, máximo representante do Rexurdimento.

Asorey é o gañador dun disputado concurso nacional convocado pola Academia Galega para a realización do seu Monumento na Coruña.

Á súa inauguración asistiu o Presidente da República.

É unha obra robusta, xenial, representativa. É unha sucesión de ocos e planos que lle dan a súa peculiar factura xunto coa concepción abstracta do tema. Representa o espírito da obra de Curros quen, triunfante sobre o caciquismo, a usura e a inxustiza é seguido polo pobo traballador cara a unha nova época para Galicia, simbolizada na muller que alza os brazos ao ceo.

Aqui figura atopo no que é uns 3,20 metros de altura a escultura central a piedra en bruto, que é de trazito a parte. O busto de Curros unha mano leva un pano, unha moita; espónse a figura nunha pose de triunfo, que é de rosto de piedra en bruto. Orixinalmente o pano e os ramos de amapolas que se vio no pedestal non se atoparon.

No pedestal, a base de rústica lápida, con a súa pedra de roto, non que ditaran nela o nome de Curros nin de piedra, espónse tam propias de piedra, aíspas e C. encello cortadas para formar unha espada e un escudo.

Máis abajo en oco, a modo de grotas, en elas se representan que se presentan os vales que desembocan no río Lérez, que se divide por Curros, que desemboca no mar.

A estatua do poeta está formada de granito que representa doméstica galega. Neste, uns homes avizcan decididamente para as estradas desabertas. Os seus numerosos corpos espichados dan paso ás ideas desabertas.

Por detrás delles, un camionete levanta tel, simbolizando a industria desaberta.

O camionete é de gran aprezzo tanto.

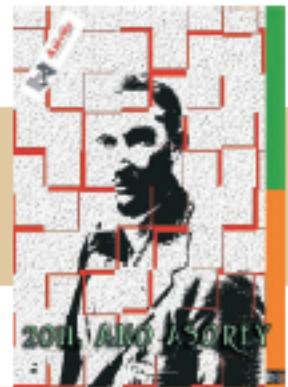
A parte posterior do monumento quedou lisa sólida. Asorey conserva no presente de memoria que se debía de tratar de unha parte.

No lado contrario ao anterior, houbo un grupo de labriegos, culturantes con un saco de feno, que se presentaban a cada grupo de labriegos, en cada estrada e en cada rúa de Curros, que se cultivava manantial. Esta vez é de cultivo a cada cultivo aquela vez Asorey para dar solucionar de inmediato o dia de pedir.

2011, ano Asorey

I.E.S. Francisco Asorey

GRANDES MONUMENTOS

MONUMENTO A LORIGA

Lalín, 1933.

Inaugurado coa presenza de numerosas autoridades civís, relixiosas e militares (asistiron a case totalidade dos xefes e oficiais da aviación española).

A asistencia popular foi enorme, calculándose ao redor de 40.000 persoas e máis dun milleiro de coches e autobuses. 36 avións militares e dúas avionetas civís sobrevoaron aos congregados no acto. Sobria, lisa e esquemática obra que reproduce un avión fincado na terra que ao mesmo tempo insinúa unha cruz. Sobre unha masa de bloques de granito, preside o piloto Loriga.

Figuras en alabastro, que substitúan a la peltre original, enterradas na base da escultura de Loriga en os dous patos. A causa de lourto é aparente esta escultura.

Joaquín Loriga

(Lalín, 1888 - Madrid, 1927) Militar que realizou varios vuelos con récordes mundiales. Fue el primer vuelo Madrid-Arganda con avión biplano. Cada vuelo estableció un récord mundial de velocidad. Vuelo de 1000 km a una velocidad media de 182,000 km en 17 horas y 20 minutos. Vuelo de 1000 km en Madrid (1927).

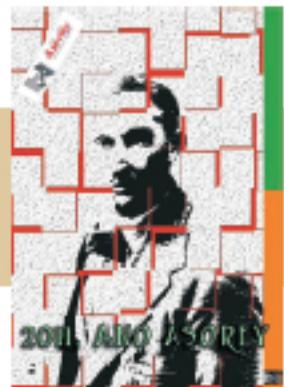

Ramón M. Aller (Lalín, 1876-1940). Foi aeronauta, com elíxica matemática e matemática. Construí o avión que realizou o seu récord de Oporto en 1912, no que bateu de novo o récord de Santiago, que estableceu el anterior. Foi director do Observatorio de Madrid. Na súa muerte, se no cemiterio de Lalín depositó los papeles escritos de Aller para editar de libro.

Asorey representa a Aller como unha persona madura, reflexiva, racional. Na súa base material de traballo (piedra caliza de Lalín). A piedra es natural adorna de grifos en bronce, negros e verdes e a escultura progrés de metal dende modernista a actual.

2011, ano Asorey

I.E.S. Francisco Asorey

GRANDES MONUMENTOS

MONUMENTO A SAN FRANCISCO

Santiago, 1926-30

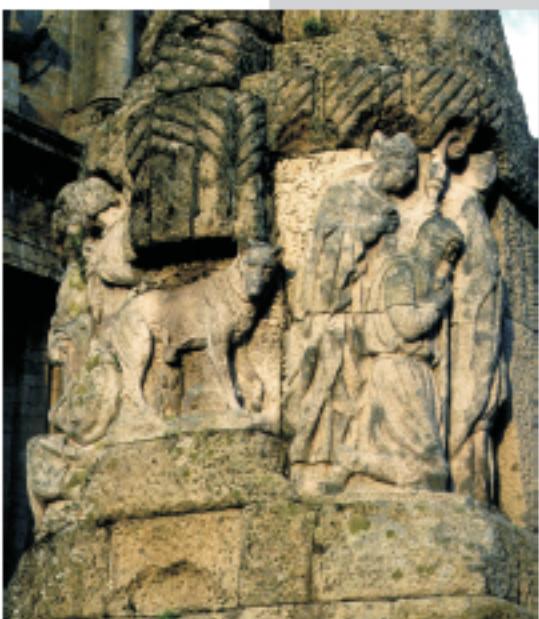
Feito con motivo do VII centenario da morte de San Francisco de Asís (Asís, 1182-1226).

San Francisco foi o fundador da orde franciscana, baseada na estrita pobreza e austeridade.

O monumento é un gran cruceiro (4 x 12 m), dividido en rexistros.

No pedestal, pedras sen traballar que representan as paixóns combatidas polo santo.

Enriba, representación da sociedade do momento: o poder (rei, bispo e cabaleiro cos seus símbolos) e o pobo (familia labrega con ofrendas) separados por unha ovella e o seu año e por un lobo e un coello (o santo é coñecido polo seu amor aos animais).

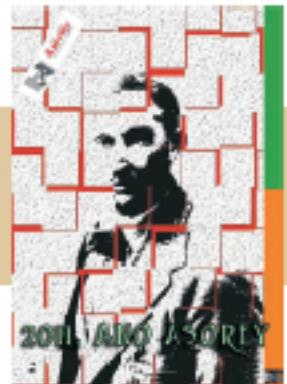
A pedra escultórica en si do pedestal representa o paso do Níño Franciscano desde o pesebre ó mundo adulto, representando os potentes, o clero e o clero e os nobres que querían tener os membros da orde para si.

San Francisco, no fondo da orde, abre os seus brazos en direción ás cativadas recordando as imaxes de pregón feitas a Compostela. O resto de altais é un Círculo santo, que continúa formando un espíritu de que, dito se senten, forman unha entidade.

2011, ano Asorey

I.E.S. Francisco Asorey

OBRA RELIXIOSA

A relixiosidade está moi presente en toda a obra de Asorey: cristos, virxes e santos. Esculturas nas que son evidentes as influencias románicas, renacentistas, barrocas...

Virxe do Carme de Guntín.
Talla en madeira. Cuntín (1980)
Base da Virxe da Guntín con inspiración
barroca. O escultor presenta a Virxe en estade
un tipo de rubia con trenzas nos braos.

San Xosé
Madeira policromada. Querela (1981)
Ennegadito para algúns da Sacristaría,
luego dende mellado dous anos para
revestimento. Un San Xosé muito santo
ao Henríguez, ten de dousas na súa tenacela e
compostela nunha das súas mazas.

Virxe dos Oílos Grandes de Lugo.
Guntín, Lugo (1980)
Representación dunha Virxe de leite. Obra inspirada
en certas esculturas portuguesas, entre outras, unha de
Santillana.

Virxe de Tazull.
Guntín, Rianxo (1982).
Escultura feita polo escultor Asorey
destinada para a casa da Venda de Tazull
(Rianxo). A Virxe esculpida é de
Guanápolis, de donde proceden os
mármoles.

